

Alderen; hvad dernæst Sygeltigheden angaaer, er det ligeledes bekendt, at i den yngre Alder indtræder langt mindre Sygelighed end i den ældre. Det kan altsaa forudsættes i det Hele at være Noget, som sjældent vil skee, at en yngre Embedsmand af nogen af disse 2 Grunde bliver pensionsberettiget. Derimod indtræder det Spørgsmaal, hvad der skal forstaaes ved „andre Embedsmanden utilregnelige Marsfager“, og herved mener jeg da, at der i Særdeleshed maa være tænkt paa det Tilfælde, hvor Regjeringen ikke mere finder Anledning til at beholde en saadan Embedsmand og derfor affædiger ham. Nu kan Regjeringen af forskjellige Marsfager affædige Embedsmand. Der som det kunde tænkes, at det i det Hele var almindeligt eller kunde blive almindeligt, at en Embedsmand blev affædiget paa Grund af Uduelighed, saa vil jeg vel indrømme, at der i et saadant Tilfælde kunde være god Grund til ikke at give en saadan Embedsmand altfor høi Pension, men snarere at nedsette den for ham. Men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der vistnok er en Udvei, som i den Henseende maa kunne følges, nemlig en lovbestemt Fremgangsmaade til at fjerne saadanne Embedsmand, som ikke længere fortjene at være det. Man er i den Henseende enten indskrænket til Domstolene eller til arbitrarie Forholdsregler, hvilke sidste imidlertid vistnok ere lidet ønskelige. Det var meget bedre, om man kunde have en Udvei aaben til at faae saadanne Embedsmand ud af Statens Tjeneste paa en mildere og dog sikrere Maade; og ved en saadan Leilighed vilde der vel kunne indrømmes en saadan disciplinair Ret en Bemyndigelse til tillige at formindste Pensionen. Men, mine Herrer! vi maae dog vide, at efter vore Forhold er det jo i Reglen vistnok en overordentlig Sjældenhed, at en Embedsmand bliver affædiget paa Grund af Uduelighed (Grundtvig: Ja, desværre!). Den ærede Rigsdagsmand siger „desværre“. Ja, det kommer an paa, hvorledes man betragter Forholdene. Han antager formodentlig, at der er mange Embedsmand, som burde affædiges paa Grund af Uduelighed, (Grundtvig: Ja!), og jeg tillader mig at antage, at der dog ikke er

saa mange (Hør!), men derom kan man jo tvivles, saalange det skal være. Spørgsmaalet vil egentlig kun blive praktisk, naar man ansaae et Embede i det Hele for at være overflødigt, og kan spare ved at indbringe det, eller ogsaa, naar der er personlige Grunde, som den overordnede Regjerings Personale har til ikke længere at ønske en Embedsmand i Tjenesten. Dette sidste maa jeg imidlertid antage, at man ikke paa nogen Maade skal opmuntre til; og det er at opmuntre dertil, saasnart man giver Udset til, at saadanne Embedsmand ikke skulle faae nogen eller ialtsald en yderst ringe eller lav Pension. Jeg troer derfor, at, naar en saadan Embedsmand, som kun har en temmelig lav Gage, paa Grund af hans Personlighed, ønskes fjernet fra den Carriere, hvori han er indtraadt, og hvori han havde haft grundet Haab om, at han kunde vedblive, da er det ikke meer end billigt, at der gives ham, indtil hans Forhold ere forandrede, indtil han er indtraadt i et andet Embede, en saadan Understøttelse, at han ikke bliver aldeles hjælpeløs, og dette opnaaer man, saasnart man følger Skattesystemet med de lave Satter; det er det, som ligger til Grund for Udvalgets Forslag. Der er derved i det Hele taget forget for, at Embedsmanden gaaer frem, efter som han bliver ældre, derved at hans Gage i de fleste Embedsstillinger er i en jævn Fremadgaaen, og naar man nu dertil knytter Pensioner, bliver det heraf en ligesvem Følge, at Pensionen stiger efter Tjenestetiden. Dette bør, efter Udvalgets Mening, skee indenfor visse Grændser. Man bør ikke altfor haardt ramme de Mænd, som i en ung Alder have det Uheld at blive saa vansføre eller svagelige, at de maae afgaae fra deres Stilling, og man vil gjøre dette, naar man kun giver dem en Pension af 20 pCt. af deres Gage, thi det vil være Noget, som for de fleste vil være saa godt som Intet. Jeg troer altsaa, at man ved saaledes at sikkre dem, som have lavere Gage og have tjent i kortere Tid, en nogen bedre Behandling, vil befordre en Sikkerhed for Embedsstanden i det Hele, som maa anses at være billig under de nærværende Gageringsforhold, thi jeg kan ingenslunde være enig med den ærede Rigsdagsmand for Hol-